

POESIEN HAR BOLIG PÅ ØSTERBRO

Tekst og foto: Maja Kronhøj Philip

"Ved De, hvem der boede i genboens hus?" sagde Skyggen, "det var den dejligste af alle, det var poesien!". Mere end 170 år efter H.C. Andersen nedfældede disse berømte ord, inviteres (lærde) mænd og kvinder fra nær og fjern endnu engang indenfor i dette poesiens hus. Men denne gang er der hverken tale om fantastisk fiktion eller kunstneriske eventyr - men i stedet om et kreativt mødested for dansk og international digtning. Her er formålet at styrke poesiens synlighed.

Poesiens Hus ligger centralt placeret på Østerbro som en del af Den Frie Udstillingsbygning på Oslos Plads. Her forsyner de poesi-hungrende københavnere med alt fra trissende versefødder til daktyliske dommedags rytmer. De har alt godt fra lyrik-havet, hvorfor foreningen dels udgør et fysisk bibliotek for landets digtsamlinger, dels et forum for en bred palet af poesi-relaterede arrangementer og workshops. Der arbejdes på højtryk med at give poesien en hestesko og skabe gunstige rammer for dansk poesi og dets publikum.

Bag huset står et kreativt lille orkester af praktikanter, frivillige og ansatte, der dirigeres af daglig leder Rikke Oberlin Flarup. Rikke har været tilknyttet foreningen siden marts, og mærker efterhånden frugten af det hårde arbejde omkring huset: "Det er, som om flere har opdaget, at Poesiens Hus findes. Der er i hvert fald sket noget med besøgstallene. Til mit første arrangement i slutningen af marts sidste år var der måske omkring 10. Og så til de seneste arrangementer har der været omkring 30 og 40".

Der tegner sig her omridset af en succes, hvilket ifølge Rikke ikke bare er kommet sig af en konservativ tilgang til poesien. Ifølge hende har de simultant været nødt til

at se sig om efter værker, med et nysgerrigt og målrettet blik. Det er ifølge hende sådan, de har formået at tiltrække et øget antal poesi-elskere til arrangementerne. Særligt har huset haft en interesse i at eksponere poesiens nye aktører, nye udgivelser eller den nyoversatte poesi.

Et andet greb er husets tilbagevendende debat-arrangementer, der hver gang tager udgangspunkt i et nyt lyrisk tema. I den forbindelse fremhæver Rikke selv det tidligere tema, Naturen. Her havde hun inviteret forfatterne: Rasmus Nikolajsen og Liv Sejrbo Lidegaard indenfor til en snak om naturopfattelse i den nye dansk poesi, mens kritikeren Mikkel Bruun Zangenberg modererede seancen.

I Poesiens Hus formidles altid nøje udvalgt poesi. Værkerne kommer altid først igennem et kvalitetstjek, hvor teamet ud fra egen og fælles fornemmelse udvælger dét, der senere indgående deles med publikum. Men der er rigeligt med plads til gode idéer, hvorfor projekter i støbeskeen indbefatter alt fra spoken words-arrangementer til en den månedlige læseklub – et påfund fra Mia Dalby Thorup, én af stedet tidligere praktikanter, som stadig står for læseklubben. Alle tiltag, der er med til at gøde fundamentet i dansk poesi.

Huset besidder i den grad en evne til at forny sig selv og samtidig bibeholde aktualitet og relevans for sit publikum. Resultatet deraf er ikke til at tage fejl af i dag, men Poesiens Hus har siden sin første åbning på Gothersgade i 2010 under Lene Henningsen kæmpet for økonomisk støtte og selvstændighed. Derfor var Lene også tvunget til at lukke det igen et par år efter, hvorefter det blev genetableret i sin nuværende form igen i 2014. Men på trods af stedets genopståen, pointerer Rikke, at huset længe var mærket af sin noget hullede historie.

"Jeg tror, at det gik rigtig meget i glemmebogen for folk i den periode, det var lukket; det er i hvert fald det, jeg hører nu; det er sådan, nå, findes det stadig? Og det må jeg så sige, at det gør".

Af samme grund er der blevet sat skarpt ind på formidlingsindsatsen til de poesi-interesserede, der bl.a. kan nyde godt af *Ugens Anbefaling*, der ligeledes køres af en gruppe frivillige. På den måde kan folk med interesse heri holde sig opdaterede og samtidig kobles til Poesiens Hus. For poesien har brug for en bolig, og Rikke og resten af holdet formår i den grad at skabe et gunstigt rum for litteraturen - et rum der ikke nødvendigvis gør det, som vi ser på bibliotekerne. En sammenlægning mellem de to har da også været på tapetet, men udfaldet blev at Poesiens Hus bibeholdt deres selvstændighed som poesi-hus. I stedet de fået et samarbejde etableret mellem huset og Blågaardens Bibliotek, en udbytterig kollaboration, der ifølge Rikke bevæger sig i den rigtige retning.

Men det er fortsat vigtigt for Poesiens Hus at fastholde det poetiske fokus, sådan så også nyere generationer kan få en forståelse for nyttigheden ved poesiens sproglige bevidsthed: "Der findes endnu ikke noget tilsvarende her i landet. Og det er et emne som skolerne og medierne ellers har haft svært ved at nå omkring, og vi ønsker i den grad at synliggøre dét, der holder digtningen og sproget levende", uddyber Rikke. I huset har hovedstaden et stærkt sted, der kan hjælpe med at nedbryde alskens kedelige klichéer om poesi som eksotiseret og uforståelig. Her rives frygten for det uforståelige ned, og i stedet sørger Rikke og resten af teamet for at byde alle velkomne: "Med lokalet har vi fået et fysisk sted, hvor alle der har lyst, kan komme og blive opslugt af poesien".